

Izabela Jarosińska

"Stanisław Pigoń jako badacz literatury ludowej", Jadwiga Kuciaska [w:] "Stanisław Pigoń. Człowiek i dzieło. Praca zbiorowa pod red. H. Markiewicza, M. Rydłowej i T. Ulewicza", Kraków 1972 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 16/48, 193

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) KUCIANKA Jadwiga: Stanisław Pigoń jako badacz literatury ludowej. W: Stanisław Pigoń. Człowiek i dzieło. Praca zbiorowa pod red. H.Markiewicza, M.Rydłowej i T.Ulewicza. Kraków 1972 s.207-233.

Artykuł omawia zainteresowania folklorystyczne Stanisława Pigionia, które przejawiały się w formie działalności społecznikowskiej wśród ludu, badań nad pisarstwem samorodnym i dawną anonimową literaturą ludową oraz - szeroko rozumianą - problematyką kultury ludowej. Autorka zajmuje się szczegółowiej następującymi pracami Pigionia z zakresu folklorystyki: "Główne problemy literatury ludowej", "Zarys nowszej literatury ludowej" i "Wybór pisarzy ludowych".

BP/48/48

I.J.

(II) KWIATKOWSKI Jerzy: O pisarstwie Stanisława Pigionia. Rekonesans. W: Stanisław Pigoń. Człowiek i dzieło. Praca zbiorowa pod red. H.Markiewicza, M.Rydłowej i T.Ulewicza. Kraków 1972 s.57-76.

Artykuł podejmuje analizę pisarstwa Stanisława Pigionia - omawia właściwości jego stylu w zakresie słownictwa (tu np. idiomy i archaizmy), składni, obrazowania i kompozycji. Cechą charakterystyczną prozy Pigionia była, zdaniem autora, kolokwialność i dyskursywność, czyli ukształtowanie na wzór języka mówionego. Natomiast wyobraźnię jego określały - najszerszej pojęte: symbolika pracy i symbolika walki.

BP/48/49

I.J.⁵